

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 18 Septembrie

Infrățirea maghiarilor cu polonii, ear este la ordinea zilei. Ne aducem aminte, că cu ocaziunea expozițiunii din Budapesta tot aceasta scenă s'a petrecut, ce s'a petrecut mai zilele trecute la Cracovia.

Aceste două popoară unice în felul lor în Europa, au multă vreme în preținie, au avut rege comun, și așa este tare natural ca să-i vedem cochetând pe maghiari cu polonii și vice-versa.

Diarele nu pot lăuda din destul primirea strălucită, ce li s'a făcut în vechea capitală a Poloniei maghiarilor celor vr'o 200, cari și-au luat osteneala de a cerceta expozițiunea, și noi ne bucurăm, că frații maghiari pot afla pe rotogolul pământului un popor, care se se declare pentru pretenia lor pe față așa, după cum o fac polonii.

Această pretenie însă precum se vede, există cam numai între păhare, pentru că în realitate o vedem noi cu totul altmintea și tot așa cum o vedem noi, o vede și „Pester Lloyd“, cel mai acreditat organ unguresc scris în limba germană, care din incidentul acestei pretenii, nu poate să nu scape câteva suspinuri.

Durerile lui „Pester Lloyd“ sunt motivate.

La 1867 nemții au dat mâna cu maghiarii și au compus din monarhia Habsburgilor un dualism, care asigură acestor două popoare egemonia în stat. Dincoace de Laita la noi, egemonia aceasta stă de 20 de ani neconturbată, progresează și am putea dice face minuni.

Popoarele celelalte sunt trântite la părete, ca se ne folosim de espresiunea primariului actual al Ungariei, vocea lor a amuțit începând din comună, până la legislativa țerei, și aceasta încă nu are să rămână la atâta, ci după cum se ved' trebile, lucrurile vor se ia o dezvoltare cu mult mai periculoasă.

Sub titula de cultură, au început a li se impune oamenilor dări, legea comunală din 1871 art. XVIII a fost înlocuită prin alta cu mult mai absolutistică, așa, că pretorele cercului pe basa acelei legi poate să impună de primariu chiar și în Seliște ori în Rășinari pe un maghiar venetic acolo, fără ca să i se poată imputa, că calcă legea.

Deci după lege are să se întemple, ca se nu mai aibă comunele nici o umbră de autonomie, după lege are să se impună dări culturale, cari să ne maghiarizeze scoalele, după lege are să se întemple ca românul în limba lui să nu mai poată da o rugare la judecătorie sau la tribunal — cu un cuvânt, după

legi croite de liberalismul modern avem să îndurăm o mulțime de suferințe, pe cari numai noi le scim, cari trăim în nemijlocită apropiere cu poporul și cari scim plânsorile lui, suferințele lui și durerile lui.

Ce este deci mai natural, de cât dacă vedem pe „Pester Lloyd“ nemulțămît cum merg trebile dincolo de Laita și că, la aceasta stare de lucruri poartă și polonii vina.

Polonii s'au aliat cu boemi, cu rutenii și cu românii din Austria, și au trîntit pe ministrul Auersperg și cu el egemonia germană. Aceasta este un păcat din punct de vedere unguresc și acest păcat nu li se iartă ușor polonilor, nici chiar atunci, când ei primesc pe maghiari cu brațele deschise, când le întind mâna și masa. Au făcut rău polonii, că s'au aliat cu celii, cari sunt rusofili și cari la cea dintâiu bubuitură de tun între colosul dela nord și monarhia noastră au să treacă pe partea celui dintâiu, și atunci cere să urmeze ultimatul „*finis Poloniae*“. Aceste sunt cam în formă de denunțaiune descoperite de „Pester Lloyd“ la adresa cehilor, ear la a polonilor, ca să se lase de păcatul alianței cu ceialalți și să dea mâna cu nemții, ajutându-i pe acestia, ca ear să pună mâna pe cărma afacerilor, și apoi unii dincoace alții dincolo să poată călării fără pînteni pe celelalte popoară. Polonii însă nu vor să primească acest sfat al lui „Pester Lloyd“ și așa federalismul va face în cealaltă parte a monarchiei progrese, dreptatea va fi asigurată tuturor a numai unuia, și ori să se supra frații maghiari ori nu, dar odată și aici va trebui să se spargă ghiața și să asigure și celorlalți cetățeni drepturi politice în stat.

Aceasta este speranța noastră și noi nu avem motive de a despera, ci tare ne încredem în puterile noastre ori cât de mici să vor părea ele că sunt în ochii fraților maghiari.

Dar ne încredem și de aceea, căci ne vine a susține, că singuri maghiarii vor trebui să vină la convingere, că așa cum merg trebile acum nu merg bine, și că chiar în interesul statului este, ca cetățenii să fie mulțumiți și ajutați pe cât numai să poate, și apoi noi până ađi scim, că suntem cetățeni ai statului unguresc, scim că aici suntem moșteni, scim că plătim dări în bani și în sânge, scim că susținem din sudoarea noastră comunele, municipiile, statul și organele lor, facem drumuri și de e vorbă în pepturile feciorilor noștri au să se oprească odată gloanțele dușmanilor din afară și tot ei vor să apere întregitatea monarchiei cum bună-oara la Solferino Magenta și airea.

Orbi ar trebui să fie politicii din Ungaria, cari ar persevera a trăi în dușmănie cu românii, ca cel mai valoros popor după unguri, și nu ar căuta toate punctele de întâlnire, ca să-i împace și să le facă viața plăcută aici în stat.

Poate să aibă și românii păcatele lor în politica urmărită dela 1867 incoace, poate să poarte și ei în câțva vina, că s'au înăsprit relațiile între unguri și ei, dar la tot cazul, că în cea mai mare parte ungurii singuri sunt, cari au puterea în mână și dacă ei erau drepti și doresc binele nostru și numai în parte, atunci organele lor nu ne nemulțemiau și societatea maghiară nu ar fi dat cu atâta vehemență năvală asupra noastră ca să ne soarbă în o lingură de apă, după cum o face aceasta acum spre mahnirea noastră și spre cea mai mare nefericire a unguirilor și a românilor deopotrivă.

Revista politică.

După o odihnă de mai multe luni, legislațiunea noastră ear și-a început activitatea. Joi în 17/29 Septembrie la 12 oare a. m. s'a deschis dieta Ungariei prin Maiestatea Sa cu observarea ceremoniilor îndatinată. Mesagiul de tron accentuează bunele relațiuni în cari se află monarhia noastră cu toate puterile. Indigitează o posibilă economisare, dar fără a a se perde din vedere interesele statului, și în legătură cu aceasta anunță mai multe proiecte pentru înmulțirea venitelor statului, între cari și răscumpărarea regaliilor mici. Se va desvolta și pe viitoriu o deosebită îngrijire pentru îmbunătățirea iurisdicțiunii, administrațiunii, comunicațiunii, agriculturii și culturii publice. De asemenea se va ocupa legislațiunea și cu puterea armată a țării. Acesta ar fi pe scurt cuprinsul mesagiului de tron.

În 23 a. l. c. st. n. și-a sêrbat prințul de Bismarck jubileul de 25 de ani dela pășirea sa ca ministru al Germaniei. E rar norocul pentru un muritor, carele în decurs de un pătrar de secul, să scie și să poată lucra atâta pe terenul politic, încât o lume întregă să-l admire, și să-l încununeze cu cununa în veci nevestejită, de lauri. Germania a căutat, ca să-și serbeze ziua aniversară a marelui ei cancelar într'un mod demn, ceea-ce însă, din cauză, că dl de Bismarck a voit ca să se îndeplinească într'un cerc cât mai restrins, a putut-o face numai prin simple felicitări și sute de telegrame. Jurnalele din toate unghiurile Germaniei, în special cele conservative, foarte entusiasmăte de incidentul

FOIȚA.

Excursiune la o cetate și la o peșteră.

C. Peștera.

(Urmare.)

A doua zi la 5 oare eram în picioare. După ce nenea Stan, la care sălășluiserăm peste noapte, ne omeni cu ce avea el mai bun la casă, și după ce mulțămindu-i ne luarăm rămas bun dela dânsul, pornirăm cătră peșteră având a merge pela „moșul“ să-l luăm cu noi. „Moșul“ era gata și luându-și sêcurea pe umăr porni înainte, eară noi o luarăm după dânsul unul câte unul pe cărăruia îngustă.

— Uite, că „moșul“ s'a provădut cu traistă, ca se aibă în ce pune banii, ce-i va afla în peșteră — dîse Niculiță, eară „moșul“ pășia maiestos înainte, făcându-și planuri — după cum dicea Niculiță — cum se scoată banii și ce se facă cu ei.

După o cale de 1/2 oară ajunserăm la „gura riuului“, adecă la locul unde ese riul de sub deal. Gura peșterii pe unde ese riul e foarte largă și înaltă, dar curând se strîmtează. Inaintând pe lângă apă în sus am dat de un basin mare, în care cade apa dela o înălțime de vr'o doi metri dintr'o gaură foarte strîmtă. A străbate până acolo e cu neputință.

Intorcându-ne de aci o luarăm spre stînga riuului și încungiurăm stîncă de lângă — respective de-

asupra apei, începurăm a ne urca spre peșteră. Cu mare nêcaz ajunserăm la nisce fagi, din cari ne tăiă „moșul“ fie-căruia câte o bătă, căci altfel era cu neputință a ne urca, din cauză, că locul e tare pie-diș și acoperit cu frânturi de stîncă. Dacă din ne-băgare de samă pășesci pe o astfelu de peatră nu sciu zeu cum vei face să nu te duci pe-aci la vale până în riu. „Moșul“ ne-a spus aceasta înainte. Niculiță vrënd se vadă cum s'ar duriga la vale dacă ar cădea, căută o peatră mare și înțepenindu-se bine ca se nu cadă și el, o mișcă cu bâta. Pornind peatră la vale mișca și lua cu sine tot ce atingea în cale-i așa, că dela o vreme se părea că toate petriile au pornit la vale. „Niculiță stai pe loc, căci te faci făr' de noroc,“ — îi dîseiu eu, ear el ridea de se prăpădea, vedënd ce lucru mare a putut el pune la cale.

Cu chin, cu vai și cu frica 'n oase ajunserăm în fine la gura peșterei. Aci se formează puțin loc șes pe care a aședat natura nește bolovani, cari ne-au servit de scaune și de masă.

După atâta osteneală, de sine să înțelege, că ne apucase setea. Numai acum vedurăm că noi nu ne-am cugetat la o astfel de eventualitate, eară acolo nu era apă nicăiri.

— Nu vă amăriți — ne dîse Tănase, — am scit eu că așa o să fie și de aceea eată ce am adus!

El adecă seara a cules o mulțime de cireșe pe cari le-a adus cu sine și acum ni le puse înainte.

Ca lupii ne aruncarăm asupra lor și ne potolirăm setea cu ele. După-ce odihuirăm puțin, pornirăm să intrăm în peșteră.

Uitam să amintesc, că „moșul“ culesese o mulțime de burueni și încarcasă cu ele pe doi băeți, ce veniseră cu noi și astfel pregătit porni înainte.

— Ce ai de gând să faci cu buruenile „moșule“? — întrebăm noi.

— Apoi, dragii mei, trebuie să pun semne pe unde mergem, ca să scim pe unde să eșim și să ne ne perdem pe acolo, c'apoi nu mai vedem soarele.

Gura peșterei e largă de 2 m. și înaltă de 1 metru. Îndată ce intră însă se lărgesc puțin formând un fel de antișambră. De aci se formează adevărata intrare în peșteră. Din antișambră am intrat pe un fel de tunel îngust în jos, care conduce în peștera propriu dîsă. — Numai cel ce a vedut peșteri își poate face idee despre această peșteră. A o descrie nu me simt destul de destoinic; cu toate acestea me voi încerca a da câteva amănunte asupra ei, ca cetitorul să-și poată face o idee cât de palidă despre aceasta grandioasă peșteră.

Ea se compune din două părți mari, legate una de alta prin o intrare îngustă; fiecare din aceste părți are câte trei despărțăminte mai mari, pe cari le-am numit noi „sale.“ — Așadară din tunel am intrat în sala Nr. 1 din p. I. „Moșul“ pășia înainte cu precauțiune, ținënd o făclia în mână, dar noi, nerăbdători, nu mai așteptarăm să ne conducă moșul,

acesta, căuta care de care a raporta mai splendid faptele și succesele marelui bărbat. După consolidarea Prusiei și unirea Germaniei prin prințul de Bismarck, scrie „Post“, în locul batjocurii de odinioară în afară a pășit ura și temerea, deși politica lui Bismarck atât în lăuntru cât și în afară a fost totdeauna într'acolo îndreptată, a cruța pe foști protivnici, și a stabili un imperiu pacinic. Între feliicitările din afară, care au sosit în un număr mai mare din Austro-Ungaria, Italia și Anglia, ale regelui Italiei și ale ministrului Crispi, se par a fi dintre cele mai călduroase.

Relațiunile încordate dintre Franca și Germania se dau pe față cu toată ocaziunea. Incidentul întâmplat în zilele din urmă aproape de granița franceză la Raon-sur-Plaine, între niște vânători francezi și pandurii germani dela graniță, a produs o adâncă senzațiune în inima sanguinică a francesului, pe de o parte, ear' pe de alta o consternare în toată Germania. Casul nu este de tot neînsemnat, și mai cu seamă atunci când are de a se pertracta între Franca și Germania. Un oficer frances de dragoni din garnisioana fortăreței Luneville fû pușcat în picior, și gonaciul seu omorît, eată incidentul grav, asupra căruia presa din toate părțile — vorbind cu îngrigire — face diferite combinațiuni, procind grave urmări. Strigătele iritate ale populațiunei de pe bulevardul Parisului: „Doi francesi omorîți de germani“, au răsunit departe, — până în Germania, care îndata pe cale diplomatică a promis, că dacă în urma cercetării se va adevăra, că vina cade asupra ei, va fi îndată gata a da satisfacțiunea cuvenită.

Casul, care atât după firea lui, cât și după relațiunile dintre cele două puteri între care s'a întâmplat, e grav, poate după cum esistă temerea generală să aibă urmări serioase de tot. Se poate cualifica eventual de un *casus belli* între aceste două puteri, ce stau față în față cu atâta ură, și poate ca cea mai mică scânteie să deie ansă la un foc îngrozitor.

Starea lucrurilor din Bulgaria după scirile cele mai recente nu promite nici de cum o descurcare mai grabnică a cestiunii, după cum o dorese puterile europene, cu atât mai puțin o mulțămire a poporului mult cercat al bulgarilor. Nota porței trimisă în Petersburg la cererea Rusiei, conține unele propuneri, cari poate cu greu se vor putea realisa.

Se cere în acea notă mai întâiu trimiterea unui comisar rusesc, carele se fie sprijinit de un comisar suprem turcesc, apoi trimiterea unui al treilea comisar din partea unei alte puteri, și în fine regularea cestiunii bulgare prin o comisiune internațională. Chemarea acestor comisari ar fi, a silii regența bulgară spre repășire, a prescrie alegeri pentru sobranie, cu eschiderea Rumeliei orientale, și în fine de-a constrînge noua sobranie, a ridica pe tron pe unul din cei trei principii propuși de puteri.

E evident, că în fața acestor propuneri nici pe departe nu se pune în prospect deslegarea cestiunii, și afacerea bulgară va da încă mult timp de lucru diplomației.

ci o luarăm înainte și ne oprirăm în mijlocul salei concentrând aci amândouă făcliile ca să ținem mai întâi o revistă asupra formei, mărimii etc. salei. — Basa e rotundă, păreții se înalță apropiinduse unii de alții până ce la o înălțime oare-care se întâlnesc. Ca să ve puteți face o idee despre mărimea ei vă spun, că seminariul „Andreian“ ar încăpea în ea foarte comod.

Sala aceasta stă în legătură prin o poartă mare cu sala Nr. 2, care e și mai mare ca cea dintâiu. În dreapta dela intrare se află un deal mare de peatră. Aci sunt „țitele“ de capră, vacă etc. despre cari ne povestise moșul. Sala Nr. 3 e cea mai mare între aceste trei, dar nu e așa înalță ca celelalte. Ajungând aci ni se părea că am dat de fund, căci nu mai vedeam nici o intrare spre vre-o altă sală.

În mersul nostru până aci am cutrierat toate „chiliile“ de jos de laturi, dari nici una nu era fără fund, cum dicea moșul, din contră fie-care își are fundul seu. Sunt însă câteva, cari comunică la fund una cu alta astfel, că dacă mergeam pe una ne pomeniam că eșim earăși în sala, din care am pornit, eventual în sala următoare.

Ajunși în sala Nr. 3 începurăm a căuta mai cu deamănuntul, nu cumva se mai află vr'o trecere în altă sală, ce se va mai fi aflând. Căutând astfel aflărăm în partea dreaptă o gaură în părete la înălțime de 1 metru. Urcându-me ocolo me vărui cu mare greutate pe ea încolo și vedui, că se lăr-

Autograful Maiestății Sale

adresat ministrului president Tisza, de care am făcut amintire în numărul precedent al foii noastre, este următorul:

„Iubite Tisza!

„Adânc impresionat, Me întorc acum în capitală, după ce cu ocaziunea marelor manevre din acest an, am cercetat mai multe părți ale țării.

„Pretutindenea cu bucurie am observat, că fidelitatea tradițională și patriotismul în ori ce parte a iubitului Meu regat Ungaria — atât în Ungaria propriu zisă, cât și în părțile ardelenne — se află adânc imprimate în inimile populațiunii, ceea ce s'a dovedit eclatant prin numeroasele manifestări de iubire cătră persoana Mea și alipire neclintită față de ton.

„Această bucurie se potențează și prin aceea, că în toate regiunile, unde au fost trupe, nu numai autoritățile locale și organele acestora s'au dat silință ca să satisfacă cu cea mai mare prevenire și sacrificii tuturor pretensiunilor trupelor și de a arăta cea mai mare simpatie soldătimei, — ci și întreaga populațiune; lucru de care M'am convins nu atât din rapoartele singuraticilor comandanți, ci din observările Mele proprii.

„Dorind a da deci expresiune recunoștinței Mele adevărate, Te însărcinez, ca pretutindenea în regiunile știute și tuturora să le exprimi mulțămirea și satisfacțiunea Mea pentru noua dovadă de credință și patriotism, cu care populațiunea și de astădată întări aducerea Mea aminte de zilele petrecute cu plăcere, în iubitul Meu regat Ungaria.

„Cluș, 12 Septembrie, 1887.

Francisc Iosif m. p.“

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Budapesta, 26 Septembrie 1887. Dle Redactor! Țiua de 21 Septembrie a. c. a adus parohiei bisericesci gr. or. greco-române din Budapesta o dureroasă pierdere. În Țiua aceasta Ioanichiu Miculescu, paroch român al acestei parohii și asesor consistorial, după un morb abia de trei zile a încetat din viață în etate de 64 ani, în comuna Albert-Irsa, unde defunctul avea proprietatea sa.

Ca preot la înălțimea chemării sale și ca adevărat fiu al națiunei, el a știut să-și câștige stima și iubirea tuturor, cari l'au cunoscut. Deci n'a fost numai o formă de conveniență, ci eflucul adevăratei iubiri, ce a îndemnat pe un public numeros, fără deosebire de naționalitate, a da onoarea cuvenită defunctului, petrecându-l la locașul etern.

La ordinul organelor competente ale orașului, reposatul a fost depus până la înmormântarea sa, care avu loc la 24 l. c. — în capela cimiteriului de lângă calea Kerepeșului, din „cauze sanitare.“

La 3 oare d. m. tinerimea română plecă „în corpore“ din localul societății „Petru Maior“ spre cimiteriu, ducând cu sine o frumoasă cunună cu inscripțiunea: „Societatea „Petru Maior“ în semn de recunoștință.“ În capelă aștepta un public distins

gesce dela un loc, dar earăși se strîmtează. Apoi mai era și neajunsul, că nu puteam intra în ea fiind situată foarte jos, cară de unde eram eu nu aveam cum să mă pogor în ea, fiindcă păretele de peatră era ca și cioplit și nu aveam de ce mă prinde ca să mă slobod. Aici dar nu-i treabă, haidem mai departe.

În păretele din fund, cam la stânga aflărăm altă gaură, aceasta însă nu era sus, ci la baza păretelui și mergea drept în jos. Vădând, că nu e afundă, — neascultând de admoniarea „moșului,“ — me slobozii în ea și întorcându-me încolo cu făclia în mână vedui, că de aci încolo încă este peștera destulă. Aceasta era sala Nr. 4.

„După mine copii!“ strigai eu plin de bucurie. Sala aceasta e cam tot așa de mare ca Nr. 3. dar e cu mult mai înalță. Din aceasta — pe aci nu mai sunt „chilii“ — am trecut în Nr. 5 care e cea mai mare dintre toate. Ea are formă lungăreață. Vărful ei nu l'am putut vedea, căci făcliile nu erau în stare să lumineze până acolo. Pe jos în partea cea mai mare e numai pământ, pe când în cele de până aci este mai numai peatră. Când am tras odată cu băta în pământ s'a produs un sunet așa de puternic, încât deodată au stat ceialalți încremeniți, cugetând, că se surpă peștera pe noi.

(Va urma.)

începutul ceremonialului funebral. Au fost de față din partea parohiei greco-române dnii: Szaczelary, curatorul bisericeii, Dr. Constantin Agorasza, Petru Adamovski. Mai departe: Ilustritatea Sa dl Ioan cav. de Pușcariu, Dr. Atanasie Marienescu, Avram Bérlogia juđi la tabla regiă, dl Alecsandru Roman, profesor de universitate, Avram Dragonescu comis. minist. de finanțe și Gerasim Rațiu, secretar ministerial, și alții.

La 4 oare se începî servitiul înmormântării. Au celebrat în limba grecească Preacuvioșia Sa dl Gregoriu Gogos, archimandritul paroch grecesc de aici, Ieremia Magiareviu, protopresbiterul din Buda, Mihaiu Costici, parochul sêrbesc din Pesta cu diaconul episcopesc din Buda, toți îmbrăcați în cele mai frumoase odășdii bisericesci. Cântările funebrale au fost executate cu frumos succes în limba românească din partea unui cor improvisat din tinerimea română dela universitate din loc.

După finea ceremoniei conductul se puse în mișcare, pentru de a depune rămășițele pămîntesci ale reposatului în așa numita: „Cripta comunei bisericesci greco-române pentru preoți.“ Ajunși aci, dl Ioan Suci, candidat de avocat, ținu o cuvîntare adânc simțită, făcând amintire de meritele reposatului ca fost redactor al primei foaie beletristice române „Aurora“ și întemeietoriul societății „Petru Maior“.

Da, preotul Ioanichiu Miculescu a fost cândva sufletul tinerimei române din Pesta, în casa lui și țineau ei „conferințele“ lor, conduși de nobilul simț de a-și cultiva aici, departe de caminele părintesci, limba și datinile strămoșesci, ear rezultatul acestor conferințe a fost: înființarea societății de lectură „Petru Maior“. Deci voi, care ați aflat cândva adăpostire în casa lui, care v'ați împărțit de ospitalitatea lui, aduceți tributul cuvenit de iubire și pietate, dicînd: „Fie-i țarina ușoară și memoria binecuvîntată“.

Sub sunetele cântărei: „In planul cel secret,“ cântată de tinerimea întregă, se lăsă încet cosciugul jos în criptă.

O presimțire dureroasă ne cuprinse pe toți; că cu Ioanichiu Miculescu s'a înmormontat cel din urmă preot român dela biserica greco-română din Pesta. Și temerea aceasta nu e nebasată, căci relațiunile dintre români și greci par a nu fi cele mai bune. Caracteristic e în privința aceasta împregiurarea, că din partea comunei bisericesci s'a tipărit „anunții de moarte“ numai în limba grecească. Era, ce e drept vorba, să se tipărească și în limba română, dară grecii pretindeau, ca în anunții să se dică: „preotul valach“ și nu preotul „român“. În zădar s'au încercat nepotul reposatului, dl Romul Miculescu și dl avocat Atanasiu Bărian a capacita pe greci, că nici țeranul, care ține de coarnele plugului, nu se numesce pe sine „Valach“, ci „Român“.

Astfel s'a întâmplat, că numai din partea familiei reposatului s'a tipărit „anunții de moarte“ în limba română.*)

Gh.

Viena, 14/26 Octobrie, 1887. Congresul internațional pentru igienă și demographiă, despre care a-ți luat deja notiță, s'a deschis ađi prin protectorul seu prințul de coroană Rudolf, în prezența ministrilor, atașăilor tuturor puterilor europene și a altor numeroși onorațiori. Acesta e al șaselea congres internațional pentru igienă și demographiă și se susține a fi cel mai bine cercetat. Dovadă, că necesitatea lui e din Ți ce merge tot mai mult simțită. 2250 de bărbați, dintre cari unii de mult au atras asupra atențiunea lumei au grăbit din toate părțile lumei, ca prin schimbarea reciprocă a vederilor individuali se contribue la perfecționarea științei igienice, care e chemată a promova starea sanitară a întregii omenimi.

Cumcă veacul nostru, în care sau încuibat atâtea rele sociali, cari amenință generațiunea cu estirpire, are lipsă de aceasta știință, a fost de mult recunoscut. Austria înainte de aceasta cu 100 ani a numărat în sinul seu bărbați, ca Frank și Van Swieten, cari încă atunci au pus peatra fundamentului științei igienice. Necesitatea a crescut tot mai tare în decursul timpului. Dovadă țările mai înaintate în cultură și după ele toate celelalte, cari au în vedere adevărata prosperare a cetățenilor lor. Ele au introdus această știință în scoalele lor. „Catechismul igienic“ e de mult obiect obligat.

Și nu e mirare! Sarcinele ne mai pomenite, cari apasă omenimea, boalele periculoase, cari progresează alături cu cultura, au trebuit se deștepte luarea aminte a tuturor celor ce voesc a conserva omul.

E generală deci lipsa acestei științe. Și dacă țeranii căroră cel puțin agenții admosterici: lumina soarelui, aerul

*) Noi așa scim, că biserica greco-română din Budapesta — deși din punct de vedere canonic e un lucru tare anormal, dar totuși este organizată pe baza unui statut aprobat de guvern, în care pentru ambele națiuni e normat un fel de paritate, și astfel nu putem crede, că românii se recedă dela dreptul lor. Aceasta ar fi un lucru ca și care mai trist nici că s'ar putea. Ne întrebăm să se poată și aceasta?

curat și apa cea sănătoasă, numai pot rămâne fără cunoștințe igienice, desigur că nu e ertat să rămână locuitorii cetăților, pe cari știința omenească prin punerea puterii focului, aborului și fulgerului în serviciul său, totodată ia lipsit în mare parte de influința binefăcătoare a agenților atmosferici, indispensabili pentru prosperarea omenească. Ne mai amintind răul ce-l aduce fumatul prin gustarea lui prea de timpuriu, șederea prea multă pe bancele scoalei, lăcomia, corupțiunea și alte neajunsuri, cari adese conduc la omor și sinucidere.

Delăturarea acestor rele e chemarea congresului igienic.

Congresul s'a început prin primirea protectorului, pe care presidentul comisiunii organizatoare prof. din Viena, Dr. Ludwig Pa întimpinat cu următoarea vorbire:

„Alteța Voastră cesară și regească!

Comisiunea organizatoare a congresului al VI pentru igienă și demographia mi-a încredințat misiunea onorifică de a saluta pe Alteța Voastră cesară și regească în numele acestor ilustre adunări.

Abia a decurs un deceniu, de când s'a ținut primul congres internațional pentru igienă și demographia sub protectoratul Maiest. Sale regelui Belgiei în Brüssel. În durata acestui timp s'a ținut după olaltă congresele din: Paris, Turin, Genf, Hoag și în fine acesta e al șaselea congres, care se ține în frumoasa noastră reședință imperială.

Aproape din toate țările civilizate ale pământului s'au prezentat bărbați specialiști spre a participa la aceasta serioasă lucrare științifică, regim și comunități și-au trimis aici numeroși reprezentanți, ca nici când înainte de aceasta — dovadă îmbucurătoare, că cunoștința despre marea însemnată a îngrijirii sănătății progresează irezistibil.

Și cum se și fie altcum? Higiena și demographia au înțeles mai bine a învinge relele sociale, cari cu deosebire s'au încuibat în veacul nostru, prin folosirea metodelor exact științifice întru scrutarea lor — s'au ajuns în ambe direcțiunile rezultate durabile și importante.

Aceste congrese urmăresc, — conform unui curs caracteristic și binecuvântat al timpului nostru, probleme, cari interesează întreaga omenime; scopul lor e: a promova știința prin schimbarea reciprocă a vederilor individuali — prin lățirea din ce în ce a interesului pentru îngrijirea sănătății.

Al șaselea congres internațional pentru igienă și demographia va desbata, conform tradițiunii din vigoare, numeroase probleme, cari aparțin ambelor terene ale acestor științe; materialul de discuțiune e pregătit de către cei mai excelenți specialiști, cu cea mai mare îngrijire. Cu respect la aceste pregătiri, mai virtos însă întru cât privește marea valoare științifică a acestor bărbați, cari participă la acest congres, trebuie să sperăm cu încredere, că și această reuniune va contribui pentru omenime prin deslegarea unor probleme de atâta importanță.

Alteța Voastră cesară și regească a-ți oferit acestui congres cea mai mare splendoare prin grațioasa primire a protectoratului și a-ți promovat în mod însemnat năsuințele noastre. Pentru aceasta grație datorim cu cea mai adâncă mulțumire.

Îmi permit prea umilit a Vă ruga: Alteța Voastră cesară și regească să Vă îndurați a primi prea grațios espresiuinea acestei mulțumiri și a deschide al șaselea congres internațional pentru igienă și demographia.

La aceste cuvinte răspuns protectorul, clironomul Rudolf cu următoarele:

„Onorați Domni!

Mulțumind din inimă presidentului comitetului organizator al DVoastre, care s'a adresat către mine cu cuvinte atât de simpatice, Vă rog pe toți, domnii mei, a fi convinși că-mi servește spre bucurie și onoare, a sta, ca protector, în frunte la al șaselea congres internațional pentru igienă și demographia. Cel mai prețios capital al statelor și al societății e omul. Fie-care viață individuală reprezintă o anumită valoare. Aceasta a o conserva și a o păstra intactă până la cele mai estinse bătrânețe e nu numai o recerință a umanității, ci totodată datorința fie-cărei ființe chiar în interesul său propriu.

Individul, fie cât de varii mijloacele, cari îi stau la dispoziție spre a-și apăra bunul său propriu, totuși nu e în stare a da pept cu toate înfriurințele prejudiciabile ale întregii naturi, ce ne încungiuță pe toți. Aci trebuie să vină într'ajutor *conlucrarea comună*. Aceasta e problema igieniei, care spigință de demographia, așezate pe baze științifice, marchează căile legislațiunii și ale ordinațiunilor statelor și comunităților întru ajungerea scopurilor practice pe întreg terenul cel vast al îngrijirii sanitară.

Se privim numai asupra referatelor singuraticelor rapoarte ale acestui congres ne va prinde mirarea vădând, că știința, căreia DVoastre domnii mei, îi serviți cu atâta zel plin de devotament, cuprinde în sine toate terenele: casa și scoala, producțiunea și resbelul, cetățile și satele, comunicațiunea și industria.

Participarea atâtor reprezentanți ilustri ai tuturor națiunilor și statelor la adunarea de față e dovadă despre adeverata importanță internațională a igieniei. — Sum pe deplin satisfăcut a Vă putea saluta, Domnii mei, în aceasta cetate, care e centrul unei vii activități științifice și serioase scrutări.

În numele Maiest. Sale cesare și regesci apostolice, a preagrațiosului meu Domn, declar al șaselea congres internațional pentru igienă și demographia de deschis.

Eată programa, eată misiunea cea sublimă a congresului! În legătură cu congresul se află și o expoziție pentru obiecte igienice și demographice. Aceasta e în localitățile universității unde se țin și ședințele congresuale. Despre aceasta de altădată.

Varietăți.

* (Personal.) Escel. Sa I. P. S. Domn archiepiscop și metropolit Miron Romanul, s'a reîntors cu trenul de ași de dimineață în mijlocul nostru.

† (Cas de moarte.) Editorul „Gazetei Transilvaniei” și neobositul publicist

IACOB MUREȘIANU

a repostat Joi în 17 Septembre a. c. În mormântarea se va face Sâmbătă în 19 l. c. Asupra vieții publice a defunctului vom reveni.

* (Cas de moarte.) Maria Iosof născ. Ioanovici soția învățătorului Dimitrie Iosof din Tilișca, a repostat Joi în 17/29 l. c. Fieți țerina ușoară!

* (Archiducele Albrecht,) în 13 a. luni curente s'a întors din visita făcută regelui României. Până la gară acompănia pe Alteța Sa, regele și ministri, suita militară și personalul legațiunii Austro-Ungare. Despărțirea s'a făcut prin cele mai călduroase îmbrățișeri.

* (Archiducele Rudolf în România.) „Telegraful” din Bucuresci ne aduce scirea, că clironomul nostru și-a exprimat dorința a face visita regelui României, încă în toamna aceasta.

* (Hymen.) Dl George Stefanovicu comerciant în Brașov și va serba cununia cu d-șoara Eugenia Coșca, fca preotului gr. or. din Covasna, Duminecă în 20 Septembre st. v. la 12 oare m. în biserica gr. or. din Covasna. Le dorim viață fericită.

* Casa din Cluș unde s'a născut regele Matia Corvin, va fi provădută cu o tablă cu inscripțiune, spre care scop Maiestatea Sa a donat 400 fl.

* (Societatea pentru fond de teatru român.) Din raportul comitetului acestei societăți, prezentat la adunarea generală ținută în Oravița la 25 Septembre st. n. a. c. se vede, că averea societății e de 44,700 fl. 44 cr. parte în hârtii de valoare, parte în bani gata și deposite. Tacsese restante se urcă la suma de 3,719 fl. v. a. Se observă, că membrii nu-și prea plătesc tacsesele regulat; chiar și provocarea avocatului societății a ramas fără rezultat. Comitetul are de cuget să inactioneze pe restanțierii, cari nu plătesc nici interesele. — Destul de trist, dacă am ajuns până acolo.

* (Mari pregătiri în familia Sultanului.) În chioscul Yildis din Constantinopol domnesce mare mișcare cu arangiarea trousseului a patru prințese ale casei imperiale otomanice, scrie „Revue de l'Orient” În fruntea acestor prințese care toate se vor mărita deodată, stă fca Sultanului Abdul Hamid, dimpreună cu cele 3 fice ale Sultanului Abdul Aziz. Fica M. S. Sultanului Abdul Hamid se va căsători cu feciorul pașei Gazi Osman, eroul dela Plevna. Una dintre celelalte prințese va lua de bărbat pe adjutantul sultanului, Generalul Mehmed Pașa, cea de a doua pe fiul Mareșalului Derviș Pașa, ear a treia pe Attif Bey de presant guvernorul general al provinciei Cazass și fost secretar general al repositului Sultan, Abdul Aziz.

* (O academie de drepturi de 100 de ani.) În al doilea semestru al anului scolastic început își va serba academia de drepturi din Oradea-mare, jubileul de 100 de ani dela întemeierea sa. Temelia institutului a fost pusă în 1780 prin Maria Teresia, servind mai întâiu numai de facultate filosofică. La academie de drepturi a fost ridicată numai în anul 1788.

* (Deficitul Brașovului.) După bugetul statorit pro 1888 deficitul Brașovului se urcă la modesta sumă de 47,158 fl. 75 cr.

* Provederea orașului Brăila cu apă filtrată, conform licitațiunii ținute la 5/17 Septembre se va face pentru suma 1.200,000 fl.

* (Dr. Felix) reprezentantul României e ales de vice-president în secțiunea a treia a congresului internațional pentru igienă și demografia.

* (Procesul Zalewski) s'a finit. Defraudantul a fost condamnat de juriu la arest de opt ani, o și de post în fiecare lună și pierderea rangului de nobil. Complica lui, d-șoara Iohanna Nathanson, care luase pe defraudant în cuartir, a fost declarată de nevinovată și pusă pe picior liber după ce s'a constatat, că ea n'a știut pe cine avea la sine, deoarece Zalewski i se recomădase sub alt nume. În decursul desbaterei Zalewski a declarat, că e membrul unei reuniuni panslaviste, care are de scop resturarea regimului actual, respective germanismului. După încheerea pertractărei, foile vienese publică o telegrama anonimă adresată apărătorului lui Zalewski, în care o societate secreta promite că va elibera pe defraudant.

* Comisiunea economică a comitatului Sibiuu ne trimite spre publicare, că din stipendiile anunțate la acest loc în Nr. 82 al „Telegrafului Român” a ramas nedistribuite 2 stipendii à 50 fl., pentru scoala de țesut de lână și pentru cea de industrie de lemn, mai departe 5 stipendii à 30 fl., pentru scoala de păpucărit, pentru care sub condițiunile cunoscute deja se escrie de nou concurs cu termin până la 10 Octombrie st. n. Cursul la scoalele pentru țesut de lână și industria de lemn va ținea 10 luni, ear cel de păpucărit 6 luni.

* (Deposite de marfă rusească în România.) Delegatul sindicatului industrial din Moscva Samarim, anunță „Revue de l'Orient” a sosit în Bucuresci. Scopul venirei este de a mijloci și de a destina în România unele localități acomodate pentru instituirea de deposit, de manufactură rusească. Până acum s'au luat în privire: Tulcea, Galați, Calafat și Bucuresci. Astfel de deposite se vor mai institui și în Bulgaria.

Deputațiunea,

ce sub conducerea Escel. Sale I. P. S. Domn archiepiscop și metropolit Miron Romanul, a prezentat Maiestăți Sale omagiile bisericeii noastre gr. or., după consemnarea primită a constat din următorii membrii:

1. Ilustritatea Sa P. S. Domn episcop al Aradului Ioan Mețian.

2. Preacuvioșia Sa dl secretar consistorial și protosincol, Nicanor Frațeșiu, din Sibiu.

3. P. O. Domn asesor referent Augustin Hamsea, din Arad.

4. P. O. Domn protopresbiter al tractului Ungurașului, Petru Roșca, cu următorii preoți tractuali: Ilie Roșca din Tâmaș, Irodion Labo din Tresnea, Ioan Jorgia sen. din Bălan, Ioan Ghiuruțan din Unguraș, Nicolau Murășan din Baica, Gavril Murășan din Jimborul-mare, Teodor Simoc din Bosna, Antoniu Chiffa din Hida, Vasiliu Pop din Gălpăia, Pavel Roșca din Fizes-Sânpetru, Ioan Jorgia jun. din Bălan, Ioan Andreiu din Rachiș și Georgiu Olariu din Sfîna.

5. O. D. capelan protopresbiter al tractului Tului Roșescu, ca substitut al protopresbiterului tractual Vasiliu Roșescu, cu următorii preoți tractuali: Ilie Lungu din Sebeșul-mare, Teodor Lungu din Mărișel, Vasiliu Metea din Lona-săsească, Iosif Stănescu din Gheră-Oșorheiu, Dionisiu Roșescu din Feneșel, Gavril Cărlig din Someșfalău și Alesandru Sava din Mărișel.

6. P. O. Domn protopresbiter al tractului Abrudului, Ioan Gall, cu preoții tractuali: Dionisiu Adamovici din Abrud și Ioan Todescu din Bucium-Cerb.

7. P. O. Domn protopresbiter al tractului Solnocului Samuil Cupșa și preotul Ioan Herman din Rogoz.

8. P. O. Domn protopresbiter al tractului Lupșei, Ioan Danciu, cu preoții tractuali: Avram Cioran din Valea-Lupșei și George Cimoca din Sălciva de jos.

9. P. O. Domn protopresbiter al tractului Bistriței, Simeon Monda, cu preoții tractuali: Teodor Vrășmaș din Borgo-Prund, Sever Orban din Coșna și Pavel Beșa din Borgo-Prund.

10. P. O. Domn protopresbiter al tractului Cămpenilor, Romul Furdul, cu preotul Petru Nicola din Vidra medie.

11. P. O. Domn protopresbiter al tractului Turdei, Petru Roșca, cu preoții tractuali: Vasiliu Orșan din Său-Iacob, Ioan Tarca din Feldioara, Georgiu Tăuțan, din Ruha-Agris, Ioan Ilescu din Banabic, Vasiliu Paul din Hidiș, Vasiliu Bologa din Turda, Eliă Șerban din Murăș-Cheța și Laurențiu Muntean din Ceagz.

12. P. O. Domn protopresbiter al tractului Deșului, Teodor Herman, cu preoții tractuali: Constantin Bodea din Ciceu-Giurgești, Teodor Cotașiu din Diug, și Teodor Purdean din Gărbou.

13. Din protopresbiteratul Murăș-Oșorheului preoții: Ioan Bărsan din Egerseg, Petru Morariu din Malomfalău și Ioan Moldovan din Vidrasău.

În fine a mai luat parte la aceasta deputațiune protopresbiterii: Alesandru Tordoșan din Alba-Iulia, Galacteon Șagău din Reghin, Traian Mețian din Bran și adm. protopresbiterali: Iuliu Dan din Făgăraș și Ioan Chendi din Frăua.

Spre îngrijirea dinților sănătoși și atacați se recomădă în mod deosebit preparatele dentale cosmetice renumite și probate încă de mult ale *medicului dentist ces. reg. de Curte Dr. I. G. Popp* în Viena I, Bognergasse Nr. 2; a cărui apă de gură *anatherină, pastă de dinți și pravuri de dinți* s'au bucurat totdeauna de cea mai însemnată trecere și de cea mai mare plăcere până în cercurile cele mai largi și cele mai înalte, fiind ele cele mai excelențe mijloace pentru curățirea și conservarea dinților gingeiilor, ceriului gurei; la o întrebuintare regulată zilnică se prețuesc de cel mai strălucit și admirat prophilectic. Se atrage însă atențiunea, că preparatele veritabile ale med. Popp se fie înzestrate cu marca de deposit, de oarece falsificatele de cele mai multe ori conțin amestecături ruinătoare sănătății.

Nr. 425. [1695] 1—3
CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela scoalele din comunele mai jos însemnate se escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 1 Octombrie st. v. a. c.

Emolumentele:

1. Sâncraiu, salar anual în bani 200 fl., quartir și 2 stânjini de lemne (16 metrii).

2. Bejan-Căienel, salar anual în bani 200 fl., quartir și 2 stânjini de lemne (16 metrii).

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și așterne suplicile de concurs instruite în sensul legilor în vigoare până la terminul de mai sus la acest oficiu protopresbiteral. Deva, 15 Septembrie, 1887.

Pentru comitetele parochiali.

Ioan Papiu,
ppresbiter.

Nr. 301. [1691] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. mai jos însemnate se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

1. Pianul de jos, un post cu salar anual de 250 fl., relut de cortel 5 fl., lemnele trebuincioase și folosința unui agru de 400□; al doilea post cu salar de 200 fl. la an, 5 fl. relut de cortel și lemnele trebuincioase, — salariile se respund în 4 rate decursive.

2. Sebeșel cu salar de 130 fl. cortel și un stânjin de lemne pentru foc și folosința grădinei de pomérit pentru legumi.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a-și subșterne suplicile instruite în mod legal oficiului protopresb. subsemnat în terminul anunțat.

Sebeș, în 7 Septembrie, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or.

I. Tipeiu,
prot.

Nr. 1022. [1684] 3—3
CONCURS.

Se escrie pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din următoarele parochii:

1. Gușterița, cu salar anual 200 fl. quartir și lemne de foc.

2. Mohu, cu salar anual 250 fl. quartir și lemne de foc.

3. Ocna inferioară, cu salar anual 200 fl. quartir și lemne de foc.

Învățătorii aleși vor avea a ține strană în biserică.

Reflectanții au să-și prezenteze cererile subsemnatului până în 22 Septembrie a. c.

În conțelegere cu comitetele parochiale. Sibiu, 28 August, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 278. [1674] 3—3
CONCURS.

Pentru întregirea stațiilor învățătoresci la scoalele din comunele mai în jos numite, se escrie concurs cu termin până la 14 Septembrie a. c.

1. Cioara, cu salar anual de 200 fl., cortel și 2 stângini de lemne pentru foc.

2. Vurper, cu leafă la an de 160 fl., cortel și lemne.

3. Laz, cu salar de 120 fl., cortel și 2 stângini de lemne pentru foc.

Doritorii de a ocupa numitele acum stații învățătoresci, au a-și așterne suplicile instruite conform prescrierilor legii, subsemnatului oficiu ppresbiteral până la arătutul termin.

Sebeș, în 21 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral greco-orient.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 289. [1679] 3—3
CONCURS.

Pentru întregirea stațiilor vacante învățătoresci la scoalele confesionale din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termin până la 27 Septembrie 1887 st. v., pe când se va săvârși și alegerea.

1. Răhău, un învățător pentru clasa începătoare cu salariu de 150 fl., ear pentru cel clasa a II-a salar 180 fl., cortel pentru ambi și câte un stânjin de lemne de foc de unul, se cere însă dela acestia ca în dumineci și sârbători să cânte în strană și cultivate grădina de pomérit.

2. Daia, cu salariu de 200 fl., cortel și un stânjin de lemne pentru foc.

3. Tărtaria, cu leafă de 150 fl., cortel și lemne ca unuia din comună.

Doritorii de a ocupa aceste stații au a-și subșterne cererile înzestrate cu documentele prescrie de lege subsemnatului oficiu protopresbiteral până la hotărîtul termin.

Sebeș, 31 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or.

I. Tipeiu,
prot.

Nr. 1053. [1689] 2—3
CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din:

a) Turnișor, cu salar anual 200 fl., quartir și 3° lemne din cari să se încălzească și scoala de învățământ.

b) Ruși, cu salar anual 150 fl., quartir și lemne, se escrie concurs cu termin 1 Octombrie a. c.

Învățătorii aleși vor fi îndatorați a ține o strană în biserică.

Reflectanții să și prezenteze cererile lor la oficiul protopresbiteral al Sibiiului în terminul sus indicat.

Sibiu, 8 Septembrie, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 361. [1680] 3—3
CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Zarandului se escrie concurs cu termin de 20 zile dela prima publicare.

1. București, cu salar anual de 120 fl. quartir gratuit și 2 orgii de lemne.

2. Căienel, cu salar anual de 100 fl. quartir gratuit și 2 orgii de lemne.

3. Grohot, cu salar anual de 160 fl. cu quartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Tomnatec, cu salar anual de 200 fl. quartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare sunt a se trimite subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului.

Brad, în 29 August, 1887.

Vasilii Dămian,
protopresbiter.

Nr. 180. [1681] 3—3
CONCURS.

Pentru posturile vacante învățătoresci din protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia „Tel. Român.”, pentru următoarele comune:

1. Măgura cu filia Geledinți (Losád) cu salar anual 200 fl. v. a. quartir și lemnele necesare.

2. Dâncu mic, cu salar anual 200 fl. v. a. quartir și lemnele necesare.

3. Tămășasa, salar anual 200 fl.

v. a. quartir și lemnele trebuincioase. 4. Mărtinești cu filia Turmaș, salar anual 150 fl. v. a. quartir și lemnele necesare.

5. Acmariu, cu salar 200 fl., quartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa unul sau altul post învățătoresc sunt poftiți a și așterne cererile lor în sensul legilor din vigoare în terminul susindicat la oficiul protopresbiteral al Orăștiei (Sászváros).

În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Orăștie, 31 August, 1887.

Nicolau Popovici,
protopr. gr. or. al Orăștiei

Nr. 1029. [1678] 3—3
CONCURS.

Se escrie pentru ocuparea postului de al treilea învățător la scoala gr. or. din Sadu cu termin 25 Septembrie a. c.

Emolumentele sunt:

Salar în bani 300 fl.; quartir în edificiul scoalei și 3 stânjini de lemne.

Alesul învățător va fi obligat în dumineci și sârbători a ține o strană în biserică atât la utrenie cât și la vecernie.

Până la terminul indicat reflectanții au a-și înainta petițiunile la oficiul protopresbiteral subsemnat și a se reprezenta în o duminică sau sârbătoare în biserică din Sadu spre a-și valida destoinicia în cântare.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul ppresbiteral gr. or. al Sibiiului.

Sibiu, 31 August, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

[1694] 2—3
Arlejtés.

A nagyszzebeni m. kir. országos tébolyda intézet részére 1887/8-évre szükséges 1222 köbméter tűzifa szállítására pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, kik vállalkozni óhajtanak, hogy a magyar nyelven szerkesztett 50 kros bélyeggel és 400 frt. bánatpénzzel felszerelt zárt írásbeli ajánlataikat, melyben határozottan megjelölendő a szállításra szánt fa vastagsága és hossza, valamint az is, hogy a bükkfának és tölgyfának köbméterit külön-külön mennyiért hajlandó szállítani folyó évi **Oktober 18-án d. e. 11 óráig** alulírott helyen nyujtsák be; megjegyvezvén,

hogy a jelen hirdetének meg nem felelő, vagy későn beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Nagyszzeben 1887. Szeptember hó 25-én.
Magy. kir. országos tébolyda igazgatósága.

137 szám 1887. [1693] 2—3
Árverési hirdetmény.

Alulírott királyi közjegyző ezennel köz-tudomásra hozom, hogy néhai nagyszzebeni lakós Matza János hagyatékához tartozó 2442 frtra becsült borkészlet és hordók folyó évi **oktober hó 6-án d. e. 10 órakor** a Honterus-uteza 6 ik házszám alatti pinczehelyiségben becsértéken felül vételárban azonnali készpénzbeli fizetés mellett, árlejtés útján elfognak adatni.

Az árverési feltételek irodámban (Fleischergasse 29 h. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekinthetők.

Nagy-Szeben 1887 Szeptember 25-én.
Zágoni Gábor,
kir. közjegyző.

Turnătoriă
de clopote și de metal
a lui

Antonie Novotny
se recomandă pentru fa-

cerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, ferturnat și bătut; astfel construite, că după ce sunt usate pe o parte se poate fi învârtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand
clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din ferbătut pentru clopote, solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru **orologe și toace** din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pre lângă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny.
Timișoara, Fabrică.

[1605] 5

Ori ce dureri de dinți dispar cu totul,
prin folosirea celei mai vestite în lume și **nefalsificate**
apă anatherină Dr. POPP,
de gură a **Dr. POPP,**
medic dentist ces. reg. de curte.

Ori cărei alte ape de dinți e a se preferi ca preservativ contra tuturor boalelor de dinți și de gură.

Apă probată pentru galgarisare la boalele cronice de gât și indispensabilă la întrebuintarea apelor minerale. — **o sticlă mare fl. 1.40, una de mijloc fl. 1 și una mică cu 50 cr.**

Efectul se garantează pe lângă observarea acurată a îndrumării de întrebuintare. În legătură cu **apa de gură și a pravului de dinți sau pastei de dinți a drului Popp**, se conservă totdeauna

dinții sănătoși și frumoși,

ceea ce e de cea mai mare importanță pentru conservarea unui stomach sănătos.

Plumbul de dinți al Dr-lui Popp

este cel mai bun mijloc de a plumbi singur dinții găunoși, prin ceea ce de cele mai multe ori se înlătură **mirosul cel greu.**

Săpunul de erburi al Dr-lui Popp

folosit cu cel mai bun succes contra tuturor zgrăbunțelor de pe pele și se potrivește

foarte escelent pentru scalde.

Prețul

Pastă de dinți aromatică în dăraburi 35 cr.
Pastă de dinți anatherină 1 fl. 22 cr.
Pravuri de dinți vegetabile à 63 cr.
Pastă de dinți à fl. 1.—
Săpunul de erburi à 30 cr.

Se atrage cu deosebire atențiunea d'a preveni contra procurării de apă de gură anatherină falsificată, din cauză că aceea în cele mai multe casuri conform analizei conține amestecături pagubitoare sănătății.

Comande prin epistole se efectuează pe lângă rambursă postală.

Deposit principal în Viena, I, Bognergasse Nr. 2, precum și în toate farmaciile drogueriile și parfumiile din Transilvania și România.

[1595] 9—16